

לរוחם היום. וזהו אילן שאכל מפנוי אדם הראשון. מתקףך - נקבת. מהלך - זכר.

וזהו שחקך לפניו ישראל כשבתו הולכים במדבך, שפתחות (שםות י"א) וה' הילך לפניהם יומם וגנו. וזהו שהולך לפניו האדם כשהולך בדרךך, שפתחות (תחלים פ"ה) צדק לפניו ימה וניסם לדרך פעמי. וזהו שהולך לפניו האדם בשעה שהוא זוכה. ולמה? להציל מה ולמת איביך לפניך, להציל אותך בדרךך ולא ישולט בו אחר.

ולכן ציריך אדם להשמר מחתפיו ולטהר את עצמו. מה טהרה זו? שפתחות (דברים כ"ט) והיה מחניך קדוש. מה זה קדוש? קדושים היה ציריך להיות! אלא מחניך קדוש - אלו איברי הגוף שהגופו מתהבר ונתקדם בהם. וכן היה מחניך קדוש. ולא יראה בה ערונות דבר.

מה זה ערונות דבר? זה דבר [עירוה] ערונות, שה הוא דבר שהקדוש ברוך הוא מօסס בו יותר מפה. בין שאמר ולא יראה בה ערונות, למה דבר? אלא רשות העולם הלו שוגעלים ומטעמים אלה עצם בדברים שיויצא מפיהם, וזהו ערונות דבר.

ובכל כך למה? משום שהוּא הולך לפניך. ואם אתה עושה כך, מיד - ושב מאחריך. שלא ילך עמך וישוב מאחריך. ואנו תרינו הולכים לפניו בדרךך, נתעסק בדברי תורה, שהרי התורה מתעטרת על ראשו של אדם והשכינה לא זזה מפננו.

פתח רבי חייא ואמר ר' אמר ה' ה' עם אחד ושפה אחת ל כלם וגנו' בא ראה מה כתוב, וכי בנסעם מקדם. מי זה מקדם? מקדמוני של עולם. וימצא? ויראו ציריך היה להיות! מה זה

הראשון. מתקףך נוקבא מהלך דבר. וזה הוא דא זיל קמיהו דישראל בד הולך לפניהם יומם וגנו'. והוא דא זיל קמיה דבר נesh בד איזיל בארכא. דכתיב (חלהיט פ"ח) צדק לפניו יהילך וינשם לדרכ פעמי. וזה הוא דא זיל קמיה דבר נש בש בשעתה דאייה זכי. ולמה? להצילך ולתת איביך לפניך. לאשתזבא בר נש בארכא ולא ישלוט בה אחרת.

ובגין כך לבני ליה לבר נש לאסתמרא מחייבי ולדבאה לגרמיה. Mai דבוי דא. דכתיב, (דברים כ"ט) והיה מחניך קדוש. Mai קדוש, קדושים מיבעי ליה. אלא מחניך קדוש אלין שיני גופה דוגפה אתחבר ואתפקן בהו. ובגין כך והיה מחניך קדוש. ולא יראה בה ערונות דבר.

Mai ערונות דבר. דא מלטה (עריתא) דערין. הדא הוא מלחה דקדשא בריך הוא מאיס בה יתר מפלא. כיון דאמר ולא יראה בה ערונות,امي דבר. אלא הני חייבי עלמא דגעליל ומסאבי גרמייהו במלחה דלהוזן דגפקין מפוממייהו וזהו ערונות דבר.

ובכל כך למה. בגין דאייהו איזיל קמה. וαι את עביד בדין, מיד ושב מאחריך, דלא יזיל בחדך וויתוב מאחריך. ואנן הא איזלינן קמיה בארכא נתעסק במלי דאוריתא. הדא אוריתא אתעטרא על רישיה דבר נש ושכינתא לא אעדיאת מגניה.

פתח רבי חייא ואמר ר' אמר ה' ה' עם אחד ושפה אחת ל כלם וגנו' תא חי, מה כתיב וייה בנסעם מקדם. Mai מקדם. מקדמוני של עולם. וימצא. ויראו מיבעי ליה Mai וימצא. אלא Mai אשכחו פמן